

שעת חינוך

אורי אוריין

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני או אחר כל חומר שהוא מחומר זה. שימוש מסחרי כלשהו בחומר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחזאי.

בחדר של יועצת בית הספר.

- סמדר : לידור, מה את רוצה להיות כשתהיי גדולה?
- לידור : אני כבר גדולה.
- סמדר : את בת חמש עשרה.
- לידור : עוד שלוש חודשים אני בת שש עשרה.
- סמדר : שלושה חודשים. רק בגלל שמישהו הגיע לגיל מסוים זה לא עושה אותו מבוגר. מה את רוצה להיות?
- לידור : לא יודעת. מעצבת אופנה?
- סמדר : מקסים! מעצבת אופנה זה מקצוע נהדר.
- לידור : ואת?
- סמדר : אני?
- לידור : כן, מה את רוצה להיות שתהיי גדולה?
- סמדר : אני היועצת. זאת העבודה שלי.
- לידור : אה. חשבתי שזה עבודה זמנית כזאת לבינתיים.
- סמדר : (פאזזה) את יודעת למה החלטתי להיות יועצת פה בבית הספר?
- לידור : כי זה קרוב לבית?
- סמדר : כי זאת שליחות. יכולתי לעבוד בעוד המון מקצועות אחרים. יכולתי ללמוד עריכת דין, או לעבוד בהייטק, או אפילו להיות אומנית לא עלינו. אבל בחרתי לעבוד פה. כי פה לא רק שמעריכים אותי, אלא אני מעריכה את עצמי. ובנות, או אפילו נשים - כי בקרוב את גם תהיי אישה - צריכות לעזור אחת לשנייה.

סמדר מקבלת הודעה.

- סמדר : אוי סליחה, הייתי בטוחה ששמתי על שקט. (קוראת את ההודעה) סליחה, כל מיני סידורים שקשורים לילד... זהו. אני אתך. איפה היינו?
- לידור : שאני צריכה לעזור לנשים.
- סמדר : כן. לידור, הסיבה שקראתי לך, היא בגלל התמונה שהופצה בקרב התלמידים.
- לידור : תמונה?
- סמדר : תמונת עירום?
- לידור : אה.

- סמדר : בית הספר רואה מאוד בחומרה את הנושא. גם אני וגם דביר מאמינים שאסור להקל בזה ראש. אני מבקשת לדעת מי הפיץ את התמונה הזאת.
- לידור : אין לי מושג.
- סמדר : כבר כמה תלמידים התוודו בפניי שאת הפצת אותה.
- לידור : איזה תלמידים?
- סמדר : זה לא נכון?
- לידור : לא! כאילו... אני ראיתי את התמונה, אבל אני לא הפצתי אותה.
- סמדר : אז מי הפיץ?
- לידור : מאיפה לי? אולי שגיב אוחנה. מאז שהשעו אותנו על זה שהוא זרק שולחן על המורה לערבית, יש לו מלא זמן פנוי.
- סמדר : ואם אני אסתכל לך עכשיו בטלפון, אני לא אמצא שם כלום? (שתיקה) תני לי בבקשה את הטלפון שלך.
- לידור : אם תמצאי שם תמונות עירום, זה רק תמונות שלי.
- סמדר : מה?
- לידור : זה תמונות פרטיות. אף אחד לא ראה אותם.
- סמדר : לידור, את רק ילדה!
- לידור : אני לא ילדה.
- סמדר : את עוד צעירה. את חכמה, ותלמידה טובה, איזו סיבה יש לך לצלם את עצמך ערומה? רק עכשיו תמונת עירום פרטית של מישהי מופצת בכל בית הספר מבלי -
- לידור : שלחתי את התמונה שלי רק לנהוראי והוא מחק אותה אחר כך. זה גם ככה לא התמונה שלי שהפיצו.
- סמדר : לא מלמדים אתכם שום דבר בשיעורי חינוך מיני?
- לידור : אין יותר שיעורי חינוך מיני.
- סמדר : ממת?
- לידור : מאז שדביר המנהל אמר שצריך להשקיע את התקציב בתגבור שיעורי תנייך. ביטלו לנו את החינוך מיני ואת הזה עם הניצולי שואה.
- סמדר : לידור, אני יכולה לתת לך עצה? אני עברתי לאחרונה תקופה לא פשוטה. לפני שנתיים גיליתי שאני בהריון -
- לידור : אוי ואבוי!!!
- סמדר : רגע, זה עוד לא העניין. (ממשיכה) וילדתי תינוק קטן -
- לידור : אוי ואבוי!!!
- סמדר : שניה, זה לא זה.
- לידור : אה.

סמדר : ואחרי שהוא נולד, בעלי החליט שהוא רוצה גירושים... (מחכה שלידור תביע הבנה, זה לא קורה). ו... בעקבות התקופה הזו, הבנתי שאני חייבת לעשות שינוי. לקחתי קורס לשיפור הביטחון. אחד הדברים שעושים שם זה לקום כל בוקר, לעמוד מול המראה ולתת לעצמך עשר מחמאות. זה יכול להיות משהו הכי קטן כמו "סמדר, השרשרת שלך יפה", או "סמדר, יש לך ריח נעים" או "סמדר, הבן שלך לא שונא אותך". ואם מתמידים בדברים הקטנים, קורים שינויים גדולים. כי שינוי אמיתי - מתחיל מבפנים.

וגירושים זה לא דבר קל, את בטח תתפלאי לדעת שאביתר בעלי -

לידור : עזב אותך בשביל הסוכנת נסיעות. (סמדר המומה) זה רץ בווטסאפ של ההורים. כולם יודעים.

סמדר : מה? מה זאת אומרת -

סמדר מקבלת הודעה.

סמדר : סליחה! הייתי בטוחה שזה על שקט. אני לא יודעת מה יש לפלאפון הזה. איך עושים פה השתק?

לידור : תלחצי על הכפתור בצד.

סמדר : אני עשיתי, אבל... (לוחצת) אה, נכון. זהו, אני רק אחזיר את זה ל... (קוראת את ההודעה) אני לא מאמינה.

לידור : הכול בסדר?

סמדר : כן, אני בסדר. איפה היינו?

לידור : שהיית צריכה שינוי והשתפר לך הביטחון, ו... (סמדר פורצת בבכי) אה, את בסדר?

סמדר : זה אביתר. הוא עושה לי בלגאן עם המשמורת.

לידור : וואי אני הכי מבינה אותך. גם אצלי מירן האחמ"שית משגעת אותי עם השעות...

סמדר : לא המשמרת. המשמורת.

לידור : אה! זהו, באמת לא הבנתי.

סמדר : הוא אמר לשופט שאני לא יכולה לגדל ילד לבד עם משכורת של משרד החינוך. אבל זה לא רק לגדל ילד, זה עורכי דין, ובית משפט, והגירושים, וחשבונות... אני ביקשתי מהמנהל שיבחן העלאה אולי עשרים פעם והוא פשוט מתעלם! אני היועצת של בית הספר, אני עוזרת לתלמידים, למה מנהל בית הספר לא מוכן לפחות לשקול העלאה?!

לידור : (מגישה לה טישו) למה את מדברת איתי?

סמדר : סליחה?

לידור : למה את? אני מתכוונת, אם אתם בטוחים שאני הפצתי את התמונה, זאת עבירה פלילית, לא? המנהל היה אמור להיות פה, המשטרה... אבל אני פה אתך. לבד.

- סמדר : דביר סומך עליי שאני אוכל לטפל במקרה בגלל האמון שיש לי בקרב התלמידים.
הוא לא רואה צורך לערב את המשטרה במקרה קטן של –
- לידור : אמרת שהבית ספר רואה את זה בחומרה.
- סמדר : נכון, אבל אין צורך לעשות בלגאן. כמובן שאם את לא תשתפי פעולה אז כן, אנחנו בהחלט נשקול להתקשר למשטרה.
- לידור : תתקשרי.
- סמדר : סליחה?
- לידור : תתקשרי למשטרה. אין לי בעיה.
- סמדר : אני אתקשר.
- לידור : בבקשה. (סמדר לא זזה) את לא תתקשרי. יודעת למה? אתם לא רוצים שזה ייצא.
- סמדר : מה?
- לידור : המנהל פוחד שאם מישהו יידע שמפיצים פה תמונות זה יפגע בשם של בית הספר.
- סמדר : זה ממש לא נכון.
- לידור : אני צריכה לחזור לשיעור.

לידור קמה לצאת.

- סמדר : זה לא בסדר. תחשבי איך את היית מרגישה אם זאת הייתה תמונה שלך.
- לידור : זאת לא.
- סמדר : כולם רואים אותה עם כל הציצי בחוץ.
- לידור : כולה חזייה, סמדר!
- סמדר : תחשבי על התלמידה הזאת! תחשבי על ההורים שלה.
- לידור : איזה תלמידה?
- סמדר : התלמידה שהתמונה שלה עוברת בין כולם!
- לידור : זאת לא תלמידה.
- סמדר : מה זאת אומרת לא תלמידה?
- לידור : את... לא ראית את התמונה?
- סמדר : לא. ואני גם לא רוצה לראות. הדבר הכי מכבד לעשות במקרה כזה, הוא לא להעביר את התמונה הלאה.
- לידור : זאת את.
- סמדר : (פאוזה) מה?

- לידור : זאת תמונה שלך.
- סמדר : זה לא מצחיק אותי, לידור.
- לידור : סבבה. (פונה ללכת)
- סמדר : מה רואים בכלל ב... תמונה הזאת ש"אני" מצולמת בה?
- לידור : אה, (סמדר מגחכת) עומדת, יותר נכון נשענת ככה, שמה יד אחת על החזה, יד שניה מחזיקה את המצלמה, ויש לך מין חזיית סבתא סגולה כזאת. אולי סגול בהיר, לא זוכרת.
- סמדר : (צוחקת) לידור, אין לי שום חזייה סגולה. ואני בטח שלא טיפשה מספיק כדי לצלם את עצמי סתם עם חזי - (פתאום נופל האסימון. היא משתנקת) לא!!! אני בכלל... לא, לא, לא, לא, לא, לא. זה לא יכול להיות. איך... אני רק, אני שלחתי לדוית חברה שלי כדי לשאול אותה על מידה של חזיית הנקה! אבל זה לא, אני סתם - איך היא בכלל הגיעה ל... איפה זה?
- לידור : סמדר –
- סמדר : (חוטפת ללידור את הפלאפון) תראי לי את התמונה!!!
- לידור : הי! זה הטלפון שלי!
- סמדר : מה הקוד? תפתחי את זה!
- לידור : אין לי אותה כבר! העברתי אותה ב"שואו מי".
- סמדר : אז כן את העברת אותה?
- לידור : מה? אה, אני...
- סמדר : מה זה ה"שואו מי" הזה? תעני לי!
- לידור : סתם... אפליקציה כזאת שאת משתפת תמונות בין האנשי קשר שלך, והאנשי קשר שלך יכולים לשתף דברים. אבל זה כזה... הכול כאילו אנונימי אז את לא יודעת מי העלה, ואז התמונה נמחקת ברגע שאת פותחת.
- סמדר : לא, לא, לא, לא, לא!!! אני אספר הכול לדביר! הוא ישעה אותך.
- לידור : הוא לא.
- סמדר : הוא כן, גם אם הוא לא ילך למשטרה, הוא עדיין יכול להשעות אותך. מה אמא שלך תגיד על זה?
- לידור : שלא תעזיזי!
- סמדר : אני אגיד להם שזאת את! ואת תראי מה זה. אני לא מאמינה, אני לא מאמינה. זהו, זה הסוף שלי. אם זה יגיע לאביתר, הוא – הוא ייקח לי את הילד! לא, לא, לא... למה אני? למה דווקא אני?

סמדר מתחילה לבכות.

- לידור : סמדר, אני יכולה לתת לך עצה? את רוצה שדביר המנהל ייתן לך העלאה?
- סמדר : (מבוישת) כן.
- לידור : את רוצה שהוא יחשוב שאת אישה חזקה?
- סמדר : כן.
- לידור : את רוצה שהוא יעריך אותך באמת?
- סמדר : כן!
- לידור : אז תשלחי לו תמונת עירום.
- סמדר : לידור!
- לידור : לא חזייה. לא משהו שנראה מפורום הנקה. תמונה שלך ערומה.
- סמדר : איך את מדברת!
- לידור : זאת האמת. נראה לך שאיכפת לו עכשיו מהתמדה וכנות ומחמאות מול המראה?! ממש זה מה שמעניין אותו מאז שאשתו עזבה אותו.
- סמדר : איך את יודעת שאשתו עזבה אותו?
- לידור : זה רץ בווטסאפ של ההורים.
- סמדר : אני לא מאמינה!
- לידור : מאז הגירושים החרמן הזה כל היום יושב רואה פורנו.
- סמדר : כל זה בווטסאפ של ההורים!?
- לידור : לא. זה כי יהלי גולדפרב מכיתת מב"ר השתמש לו פעם במחשב ואמר שכל הדפדפן שלו זה אתרי סקס.
- תמונת עירום אחת, סמדר. זה הכול. ואת יודעת מה? אני מוכנה לעזור לך.
- סמדר : טוב, לידור, אני חושבת שהשיחה שלנו הסתיימה.
- לידור : את צבועה את יודעת?
- סמדר : סליחה?
- לידור : את לא יכולה להגיד לי שאנחנו נשים חזקות, ומצד שני לרצות שנתבייש בגוף שלנו. מה הבעיה להצטלם ערומה? כולם עושים את זה. את רוצה להראות שלנשים יש כוח? תשלטי בסיפור.
- הנה אתמול בתנ"ך למדנו את הסיפור של יעל וסיסרא. שהיה את סיסרא שהוא שר צבא כזה שאף אחד לא הצליח לנצח. עד שיום אחד הוא בא ליעל שהיה לה מין אוהל כזה לאירות. ויעל נתנה לו נאד של חלב – שנאד זה לא מה שאת חושבת, זה סוג של בקבוק - גיא נגלר כבר שאל בשיעור. ואז שסיסרא נרדם, יעל תקעה לו את היתד של האוהל בראש והוא מת. והכול בגלל אישה ששמה זין על כולם. מה אני אומר? ההוא היה שר צבא בכיר, והיא הייתה זונה שניהלה צימר. אבל ארבעת אלפים שנה אחרי זה, את מי זוכרים? תחשבי לכמה בנות שאת מכירה קוראים יעל ולכמה בנים שאת מכירה קוראים סיסרא?

- סמדר : אני לא יכולה... אני צריכה להוות דוגמה.
- לידור : דוגמה למה? למה שישן? מי שמהווה דוגמה היום זה ילדים. פעם היו עסוקים בלחנך ילדים, להתאים אותם לעולם. היום העולם מנסה להתאים את עצמו לילדים. מתי שמעת פעם אחרונה ילד מבקש ממבוגר עצה? היום המבוגרים באים לשאול את הילדים איך מוציאים שיחת וידאו ואיך שמים על שקט. תשלטי בסיפור.
- סמדר : אוקי, ונגיד. נגיד שאני אשלח לו תמונה כזאת. איך אני יודעת שדביר לא ידווח עליי?
- לידור : לאן? למשטרה? לא יקרה עם זה כלום. רוב התיקים שנפתחים על הפצת תמונות נסגרים על המקום. אנחנו נשלח לו את זה ב"שואו מיי". הוא פותח, רואה, וזה נמחק. הוא גם לא ירצה שדבר כזה ייצא. הוא יעוף עליך, אני אומרת לך!
- סמדר : את באמת חושבת שככה אני אקבל את ההעלאה מדביר?
- לידור : סמדר, שינוי אמיתי מתחיל מבפנים.

שתיקה.

- סמדר : אפשר רק חזה בלי פנים?
- לידור : ברור.
- סמדר : באמת?
- לידור : לא! יא גזורה. תמונת עירום טובה זה פנים עם מינימום ציץ אחד באותו פריים. אם יש לך כבר תמונה כזאת אני יעזור לך לבחור. ואם לא, מקסימום נצלם לך.
- סמדר : (שתיקה) יש לך? בואנה סמדר, את... (מסמנת לה להושיט את הפלאפון) תראי. נו, תראי! יאללה שנינו בנות פה. מה יש לך להתבייש?
- סמדר : את רק ילדה.
- לידור : אני בת שש עשרה. יאללה סמדר, מה את כבדה. תביאי.

לידור לוקחת את הפלאפון של סמדר. סמדר מסתירה פניה במבוכה. לידור עוברת על התמונות, אנחנו רואים רק את התגובות שלה. היא עושה פרצוף של "אוקי, זאת סבבה", ואז "זאת פחות", ואז "איכס, מה אני רואה כאן"?! ואז "אוקי, זאת ממש יכולה לעבוד", ולסיום –

לידור : הלם. סמדר! לגמרי יש לך את זה!

לידור שולחת את התמונה לעצמה.

לידור : זה יום העצמאות שלך סמדר. את יוצאת לדרך חדשה בתור אישה חזקה וסקסית שכולם יעריכו. זהו, אני מעלה ל"שואו מיי", עבור : דביר, ו... "נשלח".

שתיקה. סמדר מחייכת. מרוצה מעצמה. מדמיינת את עצמה נחשקת ואהובה. כעבור כמה שניות מתקבלת הודעה על רטט.

- סמדר: סליחה, אני אכניס את זה לתיק... (מתבוננת במסך) זה דביר!
- לידור: נו פתחי!
- סמדר: (קוראת) אני לא מאמינה. אני לא מאמינה!
- לידור: מה?
- סמדר: "הי סמדר, בהתחשב בוותק וביכולות שאת מפגינה בשטח, אפשר יהיה לאשר העלאה בשכר של שבעה אחוזים החל משנת הלימודים הבאה. בברכה דביר".
- לידור, תודה! זה בזכותך.
- לידור: בזכותי? זה הציצי שלך!

הן מתחבקות.

- סמדר: ראית באיזו מהירות הוא שלח?!
- לידור: אין לתאר. לדעתי יש מצב שהוא אפילו לא ראה את התמונה!
- סמדר: (צוחקת) כן! בטח אפילו לא ראה אותה וכבר שלח לי. (פאוזה) רגע, מה זאת אומרת לא ראה את התמונה?
- לידור: אני רק עכשיו העליתי אותה. גם אם יש לו את האפליקציה, לוקח לזה איזה דקה להיטען.
- סמדר: אז יכול להיות שהוא... את רוצה להגיד לי שיכול להיות שהוא אישר את ההעלאה בלי לראות את התמונה?
- לידור: יש מצב, אני לא ממש סגורה על זה –
- סמדר: תמחקי את זה!
- לידור: מה?
- סמדר: תמחקי את זה!!!
- לידור: אני לא יכולה, זה כבר עלה לאפליקציה.
- סמדר: לא, לא, לא, לא, לא...
- לידור: סמדר תירגע, הוא לא –
- סמדר: אל תגידי לי להירגע! הוא אישר לי את ההעלאה בלי לראות! ועכשיו הוא יראה את התמונה, ויפטר אותי! רגע, יש דרך לדעת אם הוא ראה את התמונה לפני שהוא שלח את ההודעה?

- לידור : לא ממש.
- סמדר : אז איך אני אדע אם הוא אישר לי בגלל שהוא מעריך אותי או בגלל שאני... זונה?
(לידור שותקת) אין שום דרך למחוק את זה?
- לידור : סמדר, זה דבר טוב. אני לא מבינה למה את מתעצבנת.
- סמדר : כי אני לא אדע. כל פעם שאני אעבור במסדרון, כל פעם שאני אסתכל עליו עכשיו, תמיד תעבור לי המחשבה. הוא מעריך אותי? הוא חרמן עליי? הוא חושב שאני מישהי שאפשר לדבר איתה, או איזה סוטה שיצאה מעיתון פורנוגרפי?
- לידור : אין היום כל כך עיתונים כאלה. זה יותר של פעם כאילו.

סמדר מקבלת עוד הודעה.

- סמדר : דביר. (קוראת) "גשי אליי למשרד". (עוד הודעה) "מיד". (עוד הודעה) "זה דחוף".
(עוד הודעה) "תאשרי". (היא המומה) לידור, מה אני... מה אני עושה?
- לידור : אני צריכה לחזור לשיעור.
- סמדר : לידור!
- לידור : מה את שואלת אותי? אני רק ילדה.

לידור יוצאת. הטלפון של סמדר מצלצל. היא לא יודעת מה לעשות. היא מביטה בו.
חושך.